

.-A la Maria Assumpta.-

*Tanqueu els ulls i escolteu
quina quietud tan sobtada:
un gregalet matiner
com un bes us afalaga,
i un gran calma de mar
a la llum se li encomana.*

*Reteniu bé aquest instant
I no obriu els ulls encara,
Que el vol podreu enxampar
aquella càlida flaire
del suquet de peix quan cou
al fogonet de la barca.*

*Quin goig aquells micaquers
Als badius de parets blanques.
Quin goig l'estol d'envelats,
arrenglerats a la platja
Quin goig el cor bategant,
de la jove enamorada
quan l'estrident cornetí
que es el Ball de Rams proclamaj
I quin silenci tan dens,
trencat només per les passes
del desfilars d'estaferms.*

*Quin goig sentir per la Pasqua
les caramelles cantari
Quin goig sentir la sardana
diuenge tot passejant.
I quin goig en adonar-te
Que es Badalona en el cor,
La Badalona que canta
i envia al vent la cançó
feta amb records entranyablesi*

*Maria Assumpta és per tu
per qui cantem la tonada,
una havanera que el vent
s'escamparà a banda i banda.*

*Joiell de la nostra mar,
de les mars, la més gran dama,
la que amb el seu navegar
fa badar l'ona quan passa.
Joiell de la nostra mar
avui en aigües estranyes.*

*Sigui quin sigui el teu port
-per al cor no hi ha cap distància-
t'arribarà aquest cantar
i, tu sabràs pel bagatge
que és Badalona qui sents,
que és Badalona qui flaires,
que és Badalona qui veus,
que és Badalona qui et canta,
la Badalona on la mar
va de bracet amb la Rambla.*